

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 16ης Δεκεμβρίου 1999 *

Στην υπόθεση T-198/98,

Micro Leader Business, εταιρία γαλλικού δικαίου, με έδρα το Aulnay-sous-Bois (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τον Silvestre Tandau de Marsac, δικηγόρο Παρισιού, με αντικλήτους στο Λουξεμβούργο τους δικηγόρους Brucher και Seimetz, 10, rue de Vianden,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης αρχικώς μεν από τους José Crespo Carrillo, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, και Loïc Guérin, εθνικό εμπειρογνώμονα αποσπασμένο στην Επιτροπή, στη συνέχεια δε από τους Giuliano Marengo, κύριο νομικό σύμβουλο, και L. Guérin, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής της 15ης Οκτωβρίου 1998 (υπόθεση IV/36.219 — Micro Leader κατά Microsoft), με την

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

οποία απεριορίθη οριστικώς η καταγγελία της προσφεύγουσας, η οποία κατέκρινε ως αντίθετες προς τα άρθρα 85 και 86 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρα 81 ΕΚ και 82 ΕΚ) τις ενέργειες των εταιριών Microsoft France και Microsoft Corporation προς εμπόδιση της εισαγωγής στη Γαλλία λογισμικών σήματος Microsoft στη γαλλική γλώσσα, που κυκλοφορούν στον Καναδά,

**ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (τρίτο τμήμα),**

συγκείμενο από τους M. Jaeger, Πρόεδρο, K. Lenaerts και J. Azizi, δικαστές,

γραμματέας: A. Mair, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 2ας Ιουλίου 1999,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η εταιρία Micro Leader Business (στο εξής: προσφεύγουσα) εμπορεύεται χονδρικά προϊόντα μηχανοργάνωσης γραφείου και πληροφορικής. Πωλεί, μεταξύ άλλων,

διάφορα προϊόντα σήματος Microsoft, κατασκευαζόμενα από την εγκατεστημένη στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής εταιρία Microsoft Corporation (στο εξής: MC). Πριν απαγορευθεί η εξαγωγή των διανεμομένων στον Καναδά αντιγράφων λογισμικού, η προσφεύγουσα μεταπώλυνε, ιδίως στη Γαλλία, τα γαλλικής γλώσσας προϊόντα τα οποία διακινούσε η MC στον Καναδά, που ήσαν όμοια ή παραπλήσια προς εκείνα τα οποία εμπορευόταν στη Γαλλία η εταιρία Microsoft France (στο εξής: MF).

- 2 Με ενημερωτικό δελτίο της 27ης Σεπτεμβρίου 1995, τιτλοφορούμενο «Flash Microsoft News», η MF πληροφόρησε τους μεταπωλητές της στη Γαλλία ότι είχαν ληφθεί ορισμένα μέτρα προς ενίσχυση της απαγορεύσεως διανομής καναδικών προϊόντων εκτός Καναδά. Ένα χωρίο του ενημερωτικού αυτού δελτίου, τιτλοφορούμενο «Η εισαγωγή των καναδικών προϊόντων στη γαλλική γλώσσα είναι εφεξής παράνομη», έχει ως εξής:

«Εδώ και 18 μήνες, ορισμένοι διανομείς προσέφεραν, μέσω εισαγωγέων, στη γαλλική αγορά καναδικά προϊόντα Microsoft στη γαλλική γλώσσα. Τα προϊόντα αυτά διατάρασαν την αγορά μας, διότι προσφέρονταν σε τιμές σαφώς κατώτερες από τις γενικώς διαπιστούμενες τιμές και έπλητταν τους διανομείς που χρησιμοποιούσαν το σύννηθες δίκτυο Microsoft. Ενώπιον αυτού του προβλήματος αθέμιτου ανταγωνισμού, η Microsoft, για να καταπολεμήσει αυτή την παράνομη εισαγωγή, έλαβε ορισμένα μέτρα με σκοπό την ενίσχυση της απαγορεύσεως διανομής των καναδικών προϊόντων εκτός Καναδά (...).»

- 3 Η εκφρασθείσα στο ενημερωτικό της δελτίο της 27ης Σεπτεμβρίου 1995 βούληση της MF επιβεβαιώθηκε στα τεύχη αυτού του δελτίου της 20ής Μαρτίου και της 12ης Ιουνίου 1996.
- 4 Λόγω αυτής της απαγορεύσεως εισαγωγής στη Γαλλία προϊόντων σήματος Microsoft στη γαλλική γλώσσα, κυκλοφορούντων στον Καναδά, η προσφεύγουσα απώ-

λεσε, τον Οκτώβριο του 1995, σημαντικές παραγγελίες προϊόντων σήματος Microsoft.

- 5 Στις 24 Σεπτεμβρίου 1996, η προσφεύγουσα κατέθεσε στην Επιτροπή καταγγελία, πρωτοκολληθείσα με τον αριθμό IV/36.219, δυνάμει του άρθρου 3 του κανονισμού 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτου κανονισμού εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 25, στο εξής: κανονισμός 17), καταγγέλλοντας ως αντίθετη προς το άρθρο 85 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 81 ΕΚ) τη συμπεριφορά της MF και της MC, που, σε συνεννόηση με τους Καναδούς και Γάλλους διανομείς, παρενέβαλαν εμπόδια στον ελεύθερο καθορισμό των τιμών επί κοινοτικού εδάφους.
- 6 Στις 20 Φεβρουαρίου 1997, η προσφεύγουσα ανέπτυξε το περιεχόμενο της καταγγελίας της, τονίζοντας ότι η καταγγελλόμενη συμπεριφορά συνιστούσε επίσης παράβαση του άρθρου 86 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 82 ΕΚ).
- 7 Στις 27 Ιανουαρίου 1998, η Επιτροπή, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 6 του κανονισμού 99/63/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 25ης Ιουλίου 1963, περί των ακροάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 19, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 17 του Συμβουλίου (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 37), γνωστοποίησε στην προσφεύγουσα ότι τα συγκεντρωθέντα στοιχεία δεν αρκούσαν για να δικαιώσει την καταγγελία της.
- 8 Στις 23 Φεβρουαρίου και 3 Απριλίου 1998, η προσφεύγουσα, απαντώντας σ' αυτή την επιστολή της Επιτροπής, υπέβαλε συμπληρωματικές παρατηρήσεις που δικαιολογούσαν, κατ' αυτήν, το βάσιμο της καταγγελίας.

- 9 Στις 15 Οκτωβρίου 1998, η Επιτροπή διαβίβασε στην προσφεύγουσα την απόφασή της περί απορρίψεως της καταγγελίας, κρίνοντας ότι δεν συνέτρεχε λόγος να διαπιστώσει παραβάσεις των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).
- 10 Υπ' αυτές τις συνθήκες, με δικόγραφο το οποίο κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 15 Δεκεμβρίου 1998, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.
- 11 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων.
- 12 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση που διεξήχθη στις 2 Ιουλίου 1999.

Αιτήματα των διαδίκων

- 13 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 15ης Οκτωβρίου 1998 (υπόθεση IV/36.219 — Micro Leader κατά Microsoft), με την οποία απορρίφθηκε η καταγγελία της·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

14 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί της ουσίας

15 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως. Ο πρώτος αφορά την εκ μέρους της Επιτροπής παράβαση του άρθρου 85 και του άρθρου 190 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 253 ΕΚ). Ο δεύτερος αφορά την εκ μέρους της Επιτροπής παράβαση του άρθρου 86 της Συνθήκης.

Επί του πρώτου λόγου, περί παραβάσεως των άρθρων 85 και 190 της Συνθήκης

Επιχειρήματα των διαδίκων

16 Η προσφεύγουσα — αφού υπενθυμίζει ότι οι διατάξεις του άρθρου 85 της Συνθήκης απαγορεύουν τις συμπράξεις που συνίστανται στον άμεσο ή έμμεσο καθορισμό των τιμών αγοράς ή πωλήσεως ή άλλων όρων συναλλαγής και εφαρμόζονται ακόμη και όταν οι οικείες επιχειρήσεις είναι εγκατεστημένες εκτός Κοινότητας (απόφαση του

Δικαστηρίου της 27ης Σεπτεμβρίου 1988, 89/85, 104/85, 114/85, 116/85, 117/85 και 125/85 έως 129/85, Ahlström κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1988, σ. 5193) — διατείνεται ότι τα δικαιώματα του δημιουργού δεν μπορούν να επιτρέπουν στους κατόχους τους να καταστρατηγούν την υπαγωγή τους στις εν λόγω διατάξεις. Επικαλείται συναφώς προγενέστερες αποφάσεις της Επιτροπής που αφορούσαν πρακτικές επιδιώκουσες τη στεγανοποίηση της αγοράς [απόφαση E. Benn, Ένατη Έκθεση επί της πολιτικής ανταγωνισμού, 1979, αριθ. 118-119, και απόφαση 76/915/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 1ης Δεκεμβρίου 1976, περί διαδικασίας με βάση το άρθρο 85 της Συνθήκης της ΕΟΚ (IV/29.018 — Miller International Schallplatten GmbH) (JO L 357, σ. 40)], καθώς και την απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Ιανουαρίου 1984, 43/82, 63/82, VBVB και VBBB κατά Επιτροπής (Συλλογή 1984, σ. 19), από τις οποίες προκύπτει ότι η διατίμηση δεν εμπίπτει στο ειδικό αντικείμενο του δικαιώματος του δημιουργού.

- 17 Με το υπόμνημα απαντήσεως, η προσφεύγουσα τονίζει ότι η εκ μέρους του δικαιούχου άσκηση των δικαιωμάτων που συναρτώνται προς την ιδιότητα του δημιουργού, όπως αυτά ορίζονται στην οδηγία 91/250/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 1991, για τη νομική προστασία των προγραμμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών (EE L 122, σ. 42, στο εξής: οδηγία 91/250), δεν μπορεί να του επιτρέψει να θίγει τους κανόνες του ελεύθερου ανταγωνισμού και του ελεύθερου καθορισμού των τιμών περιορίζοντας το εμπόριο μεταξύ κρατών ή επιβάλλοντας διατίμηση.
- 18 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει επίσης ότι, όπως προκύπτει από τα διάφορα ενημερωτικά δελτία που δημοσίευσε η MF το 1995 και το 1996, αυτή η τελευταία συντονίζει τη δράση της με την MC και τους εγκατεστημένους τόσο στη Γαλλία όσο και στον Καναδά διανομείς λογισμικών Microsoft. Τους προσάπτει ότι καθορίζουν άμεσα ή έμμεσα τις τιμές αγοράς ή πωλήσεως ή άλλους όρους συναλλαγής αυτών των λογισμικών, και ειδικότερα στη Γαλλία. Εμμένει σχετικά στο ότι τα λογισμικά στη γαλλική γλώσσα που διακινούνται στη Γαλλία και στον Καναδά είναι όμοια. Ισχυρίζεται ότι από το ενημερωτικό δελτίο της 27ης Σεπτεμβρίου 1995 προκύπτει ότι η MC θέλει να διατηρήσει στη γαλλική αγορά των προϊόντων της τιμές τεχνητά υψηλές, για να μη πληγούν οι διανομείς της.
- 19 Εκθέτει επίσης ότι η σύμπραξη μεταξύ MC και Καναδών διανομέων συνίσταται στο να αρνούνται οι τελευταίοι, σύμφωνα με τις οδηγίες της πρώτης, να πωλούν λογισμικά σε μη συμβεβλημένους διανομείς εντός της Γαλλίας.

- 20 Τέλος, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωσή της αιτιολογήσεως και υπέπεσε σε σφάλμα εκτιμήσεως δηλώνοντας, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι δεν υπήρξε ούτε συμφωνία ούτε εναρμονισμένη πρακτική μεταξύ της MC και των μεταπωλητών της για τον καθορισμό τιμών μεταπωλήσεως και ότι δεν υπήρξε απόπειρα επηρεασμού των εν λόγω τιμών μεταπωλήσεως. Από το ενημερωτικό δελτίο της 27ης Σεπτεμβρίου 1995 προκύπτει σαφώς ότι, απαγορεύοντας τις εισαγωγές από τον Καναδά, η MC και οι μεταπωλητές της επιδιώκουν να διατηρήσουν τις τιμές τεχνητά υψηλές.
- 21 Η Επιτροπή αποκρούει τα διάφορα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.
- 22 Επισημαίνει, κατ' αρχάς, ότι δεν μπορεί να προσαφθεί στην MC και την MF ότι εναρμόνισαν τη δράση τους κατά παράβαση του άρθρου 85 της Συνθήκης, εφόσον συναποτελούν μία και την αυτή οικονομική οντότητα (απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Οκτωβρίου 1996, C-73/95, Viho κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. I-5457).
- 23 Διευκρινίζει, ακολούθως, ότι όλες οι προσκομισθείσες από τη προσφεύγουσα ενδείξεις θεμελιώνουν την ύπαρξη πρωτοβουλιών τις οποίες έλαβε μόνος ο όμιλος Microsoft, χωρίς την παρέμβαση των Καναδών διανομέων.
- 24 Υπενθυμίζει, τέλος, ότι, δυνάμει του άρθρου 4, στοιχείο γ', της οδηγίας 91/250, η πρώτη πώληση αντιγράφου ενός προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή από την MC εντός του Καναδά δεν εξαντλεί τα δικαιώματά της του δημιουργού επί του αντιγράφου αυτού εντός της κοινής αγοράς. Κατά συνέπεια, η εισαγωγή στη Γαλλία, χωρίς άδεια της MC, λογισμικών Microsoft κυκλοφορούντων στον Καναδά συνιστά σφετερισμό των δικαιωμάτων της Microsoft. Συνεπώς, τα μέτρα τα οποία έλαβε η τελευταία αποτελούν απλώς θεμιτό μέσο προστασίας των δικαιωμάτων της.
- 25 Εξ άλλου, η Επιτροπή διατείνεται ότι το περιεχόμενο των ενημερωτικών δελτίων της MF τα οποία επικαλείται η προσφεύγουσα ουδόλως αποδεικνύει την ύπαρξη μηχανισμού καθορισμού των τιμών μεταπωλήσεως των λογισμικών Microsoft.

- 26 Εν πάση περιπτώσει, η Επιτροπή αμφισβητεί οποιαδήποτε παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως. Λέει ότι, με την προσβαλλόμενη απόφαση, τόνισε ότι η προσφεύγουσα δεν είχε προσκομίσει κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει ότι η Microsoft περιορίζει την ελευθερία των μεταπωλητών της να καθορίζουν τις δικές τους τιμές πωλήσεως.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 27 Προκαταρκτικώς, προέχει να υπομνησθεί ότι η Επιτροπή να μην δεν υποχρεούται να διεξάγει έρευνα οσάκις επιλαμβάνεται αιτήσεως κατά το άρθρο 3, παράγραφος 2, του κανονισμού 17, πλην όμως υποχρεούται να εξετάζει με προσοχή τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που της γνωστοποιεί ο καταγγέλλων, προκειμένου να κρίνει αν τα εν λόγω στοιχεία προδίδουν συμπεριφορά δυνάμενη να νοθεύσει τον ανταγωνισμό εντός της κοινής αγοράς και να επηρεάσει το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών. Οσάκις η Επιτροπή αποφασίζει να θέσει μια καταγγελία στο αρχείο, χωρίς να διεξαγάγει έρευνα, ο έλεγχος της νομιμότητας, στον οποίο υποχρεούται να προβεί το Πρωτοδικείο, αποσκοπεί στο να ελεγχθεί μήπως η επίδικη απόφαση στηρίζεται σε ανακριβή πραγματικά περιστατικά ή μήπως πάσχει νομική πλάνη ή πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ή εκδόθηκε κατά κατάχρηση εξουσίας (απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Μαΐου 1994, T-37/92, BEUC και NCC κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. II-285, σκέψη 45).
- 28 Τόσο με την από 24 Σεπτεμβρίου 1996 καταγγελία της όσο και με την από 23 Φεβρουαρίου 1998 επιστολή της, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι τα ενημερωτικά δελτία της MF, και ειδικότερα το παρατιθέμενο στην παραπάνω σκέψη 2 χωρίο του δελτίου της 27ης Σεπτεμβρίου 1995, δείχνουν ότι η MF συντονίζει τη δράση της με την MC και τους εγκατεστημένους στον Καναδά και στη Γαλλία διανομείς λογισμικών Microsoft, για να καθορίζουν άμεσα ή έμμεσα τις τιμές αγοράς ή πωλήσεως ή άλλους όρους συναλλαγής αυτών των λογισμικών επί κοινοτικού εδάφους, και ειδικότερα στη Γαλλία, κατά παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης.

29 Στις αιτιολογικές σκέψεις 11 και 12 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή αποκρούει τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας ως εξής:

«11. Όσον αφορά τη φερόμενη παράβαση του άρθρου 85, δεν προκύπτει ότι οι ενέργειες της Microsoft προς εμπόδιση της εισαγωγής αντιγράφων των προϊόντων της από τον Καναδά μπορούν να θεωρηθούν ως προκύπτουσες από συμφωνία ή εναρμονισμένη πρακτική μεταξύ της Microsoft και των μεταπωλητών της προς καθορισμό των τιμών μεταπωλήσεως. Τα προγράμματα ηλεκτρονικού υπολογιστή προστατεύονται εντός της Ευρωπαϊκής Ένώσεως από δικαιώματα του δημιουργού, όπως ορίζονται στην οδηγία [91/250]. Η οδηγία αυτή ορίζει ότι η εντός της Κοινότητας πρώτη πώληση αντιγράφου ενός προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή από τον δικαιούχο του ή με τη συγκατάθεσή του εξαντλεί το δικαίωμα διανομής του αντιγράφου αυτού εντός της Κοινότητας. Οι περιπτώσεις τις οποίες μνημονεύετε στην από 3 Απριλίου 1998 επιστολή σας (BENN και VBVB) αναφέρονται στην ανάλωση των δικαιωμάτων του δημιουργού επί του αντιγράφου προστατευομένου έργου, διά της θέσεως στην κυκλοφορία αυτού του αντιγράφου εντός της κοινής αγοράς. Δεν αναιρούν, επομένως, την εκτίμηση που εκφράστηκε με την επιστολή της ΓΔΙΥ της 27ης Ιανουαρίου 1998. Η αγορά αντιγράφου προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή στον Καναδά δεν εξαντλεί την προβλεπόμενη στην οδηγία [91/250] έννομη προστασία. Έτσι, κάθε απόπειρα χρήσεως ή πώλησεως ενός τέτοιου αντιγράφου εντός της Κοινότητας θα συνιστούσε προσβολή των δικαιωμάτων του δημιουργού, ενώ κάθε ενέργεια της Microsoft προς αποτροπή της εισαγωγής τέτοιων αντιγράφων θα συνιστούσε απόπειρα επιβολής του σεβασμού των νομίμων δικαιωμάτων της μάλλον, παρά συμφωνία ή εναρμονισμένη πρακτική μεταξύ της Microsoft και των μεταπωλητών της, είτε του Καναδά είτε της Κοινότητας.

12. Επί πλέον, δεν προκύπτει σαφώς ότι το αποτέλεσμα τέτοιων ενεργειών της Microsoft μπορεί να θεωρηθεί ως απόπειρα επηρεασμού των τιμών μεταπωλήσεως. Δεν προσκομίσате κανένα στοιχείο που να δείχνει ότι η Microsoft περιορίζει καθ' οποιονδήποτε τρόπο την ελευθερία των μεταπωλητών της να καθορίζουν τις δικές τους τιμές μεταπωλήσεως. Ένας μεταπωλητής πρέπει, ασφαλώς, να μεταπωλήσει σε τιμή υψηλότερη από την τιμή στην οποία μπορεί κατά θεμιτό τρόπο να αποκτήσει αντίγραφα των προϊόντων Microsoft εάν θέλει να επιτύχει κέρδος, [τούτο] όμως είναι αυτόνοτο σε κάθε συμφωνία διανομής.»

30 Επομένως, από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει αφενός ότι η Επιτροπή θεωρεί ότι τα στοιχεία τα οποία προέβαλε με την καταγγελία της η προσφεύγουσα

δεν θεμελιώνουν τον ισχυρισμό ότι οι ενέργειες της Microsoft προς εμπόδιση της εισαγωγής στη Γαλλία προϊόντων στη γαλλική γλώσσα, κυκλοφορούντων στον Καναδά, είναι αποτέλεσμα συμφωνίας ή εναρμονισμένης πρακτικής με τους Καναδούς ή/και τους Γάλλους μεταπωλητές της. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή φρονεί, καθ' ουσίαν, ότι οι ενέργειες αυτές πρέπει, αντιθέτως, να θεωρηθούν ως μονομερείς, καθ' όσον συνιστούν την εκ μέρους της ΜC άσκηση των δικαιωμάτων του δημιουργού τα οποία διατηρεί επί των προϊόντων τα οποία εμπορεύεται στον Καναδά, δυνάμει του άρθρου 4, στοιχείο γ, της οδηγίας 91/250. Προκύπτει αφετέρου ότι τα στοιχεία αυτά δεν θεμελιώνουν ούτε την ύπαρξη συμπράξεως προς καθορισμό τιμών μεταπωλήσεως στη γαλλική αγορά.

- 31 Υπενθυμίζεται ότι παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης προκύπτει κατ' ανάγκην από τη συντρέχουσα δράση πλειόνων επιχειρήσεων (απόφαση του Δικαστηρίου της 8ης Ιουλίου 1999, C-49/92 P, που δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή, σκέψη 79). Συνεπώς, δεν μπορεί να προσαφθεί στην Επιτροπή ότι υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο ή σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κρίνοντας ότι, ελλείψει αποδείξεων περί της υπάρξεως συμφωνίας ή εναρμονισμένης πρακτικής μεταξύ δύο ή πλειόνων επιχειρήσεων, οι καταγγελλθείσες από την προσφεύγουσα ενέργειες του ομίλου Microsoft δεν συνιστούσαν παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης.
- 32 Πρέπει, εν προκειμένω, να ερευνηθεί αν η Επιτροπή, θεωρώντας ότι τα στοιχεία τα οποία έφερε εις γνώση της η προσφεύγουσα δεν περιείχαν καμμία ένδειξη περί υπάρξεως συμφωνίας ή εναρμονισμένης πρακτικής, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο ή σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.
- 33 Όσον αφορά, πρώτον, τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας περί συμπράξεως μεταξύ ΜC και των μεταπωλητών της στον Καναδά με αντικείμενο τη στεγανοποίηση των αγορών, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι κανένα χωρίο των ενημερωτικών δελτίων της MF, στα οποία έδωσε έμφαση η προσφεύγουσα τόσο με την καταγγελία της όσο και με την προσφυγή της, και ειδικότερα το παρατιθέμενο παραπάνω στη σκέψη 2 χωρίο του ενημερωτικού δελτίου της 27ης Σεπτεμβρίου 1995, δεν δείχνει ότι οι διανομείς λογισμικών σήματος Microsoft στον Καναδά αρνούνται να πωλούν τα προϊόντα τους σε μη συμβεβλημένους διανομείς στη Γαλλία. Η προσφεύγουσα

άλλωστε δεν προσκόμισε αποδείξεις των ισχυρισμών της. Συνεπώς, από τα στοιχεία τα οποία εξέθεσε η προσφεύγουσα με την από 24 Σεπτεμβρίου 1996 αρχική της καταγγελία και με την από 23 Φεβρουαρίου και 3 Απριλίου 1998 αλληλογραφία της δεν μπορεί να συναχθεί ότι την απόφασή της, περί απαγορεύσεως της εισαγωγής και της μεταπωλήσεως στη Γαλλία κυκλοφορούντων στον Καναδά λογισμικών γαλλικής γλώσσας, η MC την έλαβε στο πλαίσιο συμφωνίας ή εναρμονισμένης πρακτικής με τους διανομείς της στον Καναδά έχοντας ως αντικείμενο τη στεγανοποίηση των αγορών. Συνεπώς, η Επιτροπή ουδόλως παρέβη τις υποχρεώσεις της κρίνοντας, στην αιτιολογική σκέψη 11 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι η προσφεύγουσα δεν είχε παράσχει ενδείξεις περί συμφωνίας ή εναρμονισμένης πρακτικής τέτοιας φύσεως.

34 Περαιτέρω, όπως επίσης επισημαίνει η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 11 της προσβαλλομένης αποφάσεως, και αν ακόμη υποτεθεί ότι η MC όντως περιόρισε κατ' αυτόν τον τρόπο τη δυνατότητα των Καναδών διανομικών να μεταπωλούν τα προϊόντα τους εκτός Καναδά, η MC απλώς άσκησε τα δικαιώματα του δημιουργού τα οποία κατέχει επί των προϊόντων της δυνάμει του κοινοτικού δικαίου. Συγκεκριμένα, δυνάμει του άρθρου 4, στοιχείο γ', της οδηγίας 91/250, η εμπορία στον Καναδά των αντιγράφων λογισμικών MC δεν εξάντλει τα δικαιώματα του δημιουργού της MC επ' αυτών των προϊόντων, καθ' όσον η εξάντληση των δικαιωμάτων επέρχεται μόνον αν τα προϊόντα διατέθηκαν στο εμπόριο εντός της Κοινότητας από τον δικαιούχο αυτών των δικαιωμάτων ή με τη συγκατάθεσή του (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 16ης Ιουλίου 1998, C-355/96, Silhouette International Schmied, Συλλογή 1998, σ. I-4799, και της 1ης Ιουλίου 1999, C-173/98, Sebago και Maison Dubois, που δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή). Με την επιφύλαξη, επομένως, της εφαρμογής του άρθρου 86 της Συνθήκης (βλ. εκτίμηση του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, κατωτέρω), θα επρόκειτο για θεμιτή άσκηση των δικαιωμάτων του δημιουργού της Microsoft.

35 Όσον αφορά, δεύτερον, τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας περί συμπράξεως μεταξύ MC και των μεταπωλητών της στη Γαλλία με αντικείμενο τον καθορισμό υψηλών τιμών μεταπωλήσεως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα υποβληθέντα από την προσφεύγουσα στοιχεία δεν συνιστούν ενδείξεις περί υπάρξεως τέτοιας συμπράξεως.

36 Έτσι, η επίκληση, στο παρατιθέμενο στη σκέψη 2 παραπάνω χωρίο του ενημερωτικού δελτίου της 27ης Σεπτεμβρίου 1995, της διαφοράς μεταξύ των τιμών εμπορίας των γαλλικών λογισμικών και των εισαγομένων από τον Καναδά λογισμικών γαλ-

λικής γλώσσας και της επιπτώσεως της διαφοράς αυτής στους διανομείς που χρησιμοποιούσαν το σύνθητες δίκτυο της Microsoft στη Γαλλία δεν μπορεί — αντιθέτως προς ό,τι ισχυρίζεται η προσφεύγουσα — να θεωρηθεί ως ομολογία του ότι η απόφαση της MC να απαγορεύσει την εισαγωγή και τη μεταπώληση στη Γαλλία των κυκλοφορούντων στον Καναδά λογισμικών είναι αποτέλεσμα συμπράξεως μεταξύ της MC και των Γάλλων διανομέων για να διατηρηθούν σε υψηλά επίπεδα οι τιμές μεταπώλησεως στη γαλλική αγορά. Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από την ανάγνωση των άλλων χωριών αυτού του ενημερωτικού δελτίου της 27ης Σεπτεμβρίου 1995, η MF ενημερώνει τους εμπορικούς της εταίρους στη Γαλλία για τα πρακτικά μέτρα τα οποία λαμβάνει για να καταπολεμήσει τις εισαγωγές και τις μεταπωλήσεις καναδικού λογισμικού στη γαλλική γλώσσα, όπως η επίθεση κίτρινης βούλας στα προϊόντα και η τροποποίηση της άδειας χρήσεως του καναδικού προϊόντος, και οι αστικές και ποινικές κυρώσεις με τις οποίες απειλούνται όσοι από τους εταίρους της θα εισήγαν ή θα μεταπωλούσαν στη Γαλλία λογιστικά Microsoft που προορίζονται αποκλειστικά προς εμπορία στον Καναδά. Τα τεύχη της 20ής Μαρτίου και της 12ης Ιουνίου 1996 του ενημερωτικού αυτού δελτίου της MF συγκλίνουν προς την ίδια κατεύθυνση. Η Επιτροπή είχε, συνεπώς, το δικαίωμα να θεωρήσει ότι η παραπάνω μνεία σκοπό είχε να επιστήξει την προσοχή των εταιρών της Microsoft επί των δυσμενών συνεπειών που θα συνεπαγόταν η παραγνώριση των δικαιωμάτων της του δημιουργού.

37 Όλα τα συγκεντρωθέντα από την προσφεύγουσα στοιχεία υποδηλώνουν, στην πραγματικότητα, ότι η απαγόρευση την οποία καταγγέλλει είναι αποτέλεσμα της δράσεως του ομίλου Microsoft και μόνον, τον οποίο περιγράφει άλλοτε με την ονομασία MC και άλλοτε με την ονομασία MF.

38 Συναφώς, τα υποβληθέντα από την προσφεύγουσα στοιχεία προδίδουν ότι η MC και η MF συναποτελούν μία οικονομική μονάδα, εντός της οποίας η MF δεν διαθέτει πραγματική αυτονομία κατά τη χάραξη των κατευθύνσεων της δράσεώς της στην αγορά (προαναφερθείσα απόφαση Viho κατά Επιτροπής, σκέψη 16). Η απαγόρευση, όμως, του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης δεν είναι δεκτική εφαρμογής σε ενδεχόμενες αποφάσεις που λαμβάνονται εντός ομίλου και αφορούν την οργάνωση των σχέσεων μεταξύ των διαφόρων συνιστωσών αυτής της οντότητας. Συνεπώς, και αν ακόμη υποθεθεί ότι η απαγόρευση εισαγωγής ήταν αποτέλεσμα συναποφάσεως της MF και της MC, δεν μπορεί, υπ' αυτές τις συνθήκες, να υπάρξει παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης.

- 39 Υπ' αυτές τις περιστάσεις, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να προσάπτει στην Επιτροπή ότι υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο ή σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως θεωρώντας ότι δεν της είχε προσκομίσει στοιχεία στοιχειοθετούντα την ύπαρξη συμφωνίας ή εναρμονισμένης πρακτικής με αντικείμενο τη στεγανοποίηση των αγορών ή τον καθορισμό των τιμών μεταξύ Microsoft και των μεταπωλητών της στον Καναδά ή/και στη Γαλλία.
- 40 Τέλος, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, η επιβαλλόμενη από το άρθρο 190 της Συνθήκης αιτιολογία πρέπει να είναι προσαρμοσμένη στη φύση της οικείας πράξεως και πρέπει να εκθέτει κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο τη συλλογιστική της κοινοτικής αρχής που εκδίδει την προσβαλλόμενη πράξη, κατά τρόπο που να παρέχει τη δυνατότητα στους μεν ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους που δικαιολογούν τη λήψη του μέτρου, στο δε αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο να ασκεί τον έλεγχό του. Η υποχρέωση αιτιολογήσεως πρέπει να εκτιμάται αναλόγως των περιστάσεων της συγκεκριμένης περιπτώσεως, και ιδίως του περιεχομένου της πράξεως, της φύσεως των προβαλλομένων λόγων και του συμφέροντος που έχουν ενδεχομένως προς παροχή διευκρινίσεων οι αποδέκτες ή άλλα πρόσωπα τα οποία αφορά η πράξη άμεσα και ατομικά. Η αιτιολογία δεν απαιτείται να διασαφηνίζει όλα τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία, καθ' όσον το ζήτημα αν η αιτιολογία μας πράξεως ικανοποιεί τις απαιτήσεις του άρθρου 190 της Συνθήκης πρέπει να εκτιμάται όχι μόνο βάσει της διατυπώσεώς της αλλά και του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται καθώς και του συνόλου των κανόνων δικαίου που διέπουν το σχετικό θέμα (απόφαση του Δικαστηρίου της 2ας Απριλίου 1998, C-367/95 P, Επιτροπή κατά Sytraval και Brink's France, Συλλογή 1998, σ. I-1719, σκέψη 63). Εν προκειμένω, όμως, όπως ρητώς ανέφερε η Επιτροπή στις αιτιολογικές σκέψεις 11 και 12 της προσβαλλομένης αποφάσεως, θεώρησε ότι τα στοιχεία τα οποία είχε προβάλει η προσφεύγουσα με την καταγγελία και τις προσθήκες της — και ειδικότερα το παρατιθέμενο στην παραπάνω σκέψη 2 χωρίο του ενημερωτικού δελτίου της 27ης Σεπτεμβρίου 1995 — δεν αποδείκνυαν ούτε ότι η απαγόρευση εισαγωγής και μεταπώλησεως στη Γαλλία των κυκλοφορούντων στον Καναδά λογισμικών γαλλικής γλώσσας ήταν αποτέλεσμα συμπράξεως μεταξύ της Microsoft και των διανομέων της, ούτε ότι οι ενέργειες αυτές μπορούν να θεωρηθούν ως απόπειρα επηρεασμού των τιμών μεταπώλησεως. Υπ' αυτές τις περιστάσεις, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η μεν προσφεύγουσα διέθετε όλα τα αναγκαία στοιχεία για να κατανοήσει τη δικαιολόγηση του ληφθέντος μέτρου, το δε Πρωτοδικείο ήταν σε θέση να ασκήσει τον έλεγχό του. Η προσφεύγουσα δεν μπορεί, επομένως, να επικαλείται ανεπαρκή αιτιολόγηση της προσβαλλομένης αποφάσεως ως προς το σημείο αυτό.
- 41 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου λόγου, περί παραβάσεως του άρθρου 86 της Συνθήκης

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 42 Η προσφεύγουσα διατείνεται, πρώτον, ότι η Επιτροπή, μη αποδεχόμενη ότι τα προβληθέντα με την καταγγελία και τις πρόσθετες παρατηρήσεις της στοιχεία θεμελιωναν δεσπόζουσα θέση, υπέπεσε σε πλάνη. Συναφώς, επικαλείται το περιεχόμενο ορισμένων άρθρων που δημοσιεύθηκαν στον γαλλικό Τύπο το 1995 και το 1996, για να δείξει την απόσταση που υπήρχε μεταξύ του μεριδίου αγοράς της Microsoft και του μεριδίου αγοράς των ανταγωνιστών της, καθώς και την ανεξαρτησία αυτού του ομίλου έναντι των μεταπωλητών και πελατών χρηστών των προϊόντων της. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει επίσης ότι η δομή του ομίλου Microsoft, που χαρακτηρίζεται από έντονη κάθετη οργάνωση, ενισχύει την εικόνα της κατοχής δεσπόζουσας θέσεως (απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Φεβρουαρίου 1978, 27/76, United Brands κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1978, σ. 75).
- 43 Με το υπόμνημα απαντήσεως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι — αντιθέτως προς ό,τι ισχυρίσθηκε με το υπόμνημα αντικρούσεως η Επιτροπή — όρισε την οικεία αγορά. Έτσι, όπως προκύπτει από τις από 20 Φεβρουαρίου 1997 και 23 Φεβρουαρίου 1998 επιστολές της, πρόκειται, κυρίως, για την αγορά λογισμικών. Επικουρικώς, πρόκειται για τις επί μέρους αγορές επεξεργασίας κειμένων, πινάκων και συστημάτων εκμεταλλεύσεως. Όσο για τη γεωγραφική αγορά, αναφέρθηκε ανέκαθεν στη γαλλική αγορά.
- 44 Δεύτερον, η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως μη αναγνωρίζοντας την ύπαρξη καταχρήσεως δεσπόζουσας θέσεως, η οποία συνίστατο, κατά τη Microsoft, στον μονομερή καθορισμό των τιμών πώλησεως των προϊόντων της στη Γαλλία. Η προσφεύγουσα επικαλείται, συναφώς, το περιεχόμενο των ενημερωτικών δελτίων της MF που δημοσιεύθηκαν το 1995 και το 1996. Τονίζει ότι η απαγόρευση εισαγωγής τέτοιων λογισμικών αποτελεί τρόπο για να επιβάλλει έμμεσα η Microsoft στους μεταπωλητές της σαφώς υψηλότερες τιμές μεταπώλησεως στη Γαλλία. Ενεργώντας

κατ' αυτόν τον τρόπο, εφαρμόζει στους Καναδούς και Γάλλους εμπορικούς της εταιρείας άνισους όρους επί ισοδυνάμων παροχών, περιάγοντας έτσι τους Γάλλους μεταπωλητές σε μειονεκτική θέση από πλευράς ανταγωνισμού, η οποία αντανακλάται περαιτέρω στους πελάτες τους (αποφάσεις του Δικαστηρίου United Brands κατά Επιτροπής, όπ.π., και της 13ης Φεβρουαρίου 1979, 85/76, Hoffmann-La Roche κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1979, σ. 215). Η προσφεύγουσα επισημαίνει ακόμη ότι επηρεάστηκε εξ αυτής το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών, κατά το μέτρο που εθίγη η δομή του ανταγωνισμού εντός της κοινής αγοράς.

- 45 Με το υπόμνημα απαντήσεως, η προσφεύγουσα τονίζει, περαιτέρω, ότι η άσκηση των δικαιωμάτων του δημιουργού δεν επιτρέπει την καταστρατήγηση των αυστηρού δικαίου διατάξεων του άρθρου 86 της Συνθήκης. Τα επιχειρήματα, επομένως, τα οποία αντλεί η Επιτροπή από την οδηγία 91/250 πρέπει απλώς να απορριφθούν.
- 46 Η Επιτροπή αποκρούει τα διάφορα επιχειρήματα τα οποία η προσφεύγουσα προέβαλε στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου ακυρώσεως.
- 47 Πρώτον, επισημαίνει ότι η προσφεύγουσα πουθενά δεν προτείνει κάποιον συνεπή ορισμό της οικείας αγοράς, που είναι απαραίτητος για να κριθεί αν η Microsoft κατέχει ή όχι δεσπόζουσα θέση. Τα προβαλλόμενα από την προσφεύγουσα στοιχεία δεν καθιστούν, ούτως ή άλλως, δυνατή την απόδειξη υπάρξεως δεσπόζουσας θέσεως της Microsoft επί ορισμένης οικείας αγοράς, κατά την έννοια του άρθρου 86 της Συνθήκης. Η Επιτροπή τονίζει επίσης ότι, με την προσβαλλόμενη απόφαση, δεν απέκρουσε κατηγορηματικά το ενδεχόμενο να κατέχει η Microsoft δεσπόζουσα θέση σε μία ή περισσότερες αγορές λογισμικών, αλλ' απλώς έκρινε ότι το ζήτημα αυτό δεν ασκούσε επιρροή εν προκειμένω, καθ' όσον η καταγγελλόμενη συμπεριφορά δεν ήταν καταχρηστική.
- 48 Δεύτερον, η Επιτροπή εκθέτει ότι η επιβληθείσα από τη Microsoft απαγόρευση παράνομης εισαγωγής αντιγράφων των λογισμικών της από τον Καναδά δεν συνιστά κατάχρηση κατά την έννοια του άρθρου 86 της Συνθήκης, άπαξ η απαγόρευση αυτή εμπίπτει στη θεμιτή άσκηση των δικαιωμάτων της του δημιουργού, σύμφωνα με το άρθρο 4, στοιχείο γ', της οδηγίας 91/250.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 49 Με την από 20 Φεβρουαρίου 1997 επιστολή της, που αποτελούσε προσθήκη στην από 24 Σεπτεμβρίου 1996 καταγγελία της, η προσφεύγουσα κατήγγειλε την ύπαρξη καταχρηστικής πρακτικής, κατά την έννοια του άρθρου 86 της Συνθήκης, συνιστάμενης στον επηρεασμό των τιμών μεταπωλήσεως των τιμών μεταπωλήσεως σήματος Microsoft στη γαλλική αγορά, μέσω απαγορεύσεως εισαγωγής προϊόντων στη γαλλική γλώσσα, τα οποία εμπορεύεται η ΜC στην καναδική αγορά. Η προσφεύγουσα στηρίχθηκε ιδίως στο παρατιθέμενο στην παραπάνω σκέψη 2 χωρίο του ενημερωτικού δελτίου της ΜF της 27ης Σεπτεμβρίου 1995.
- 50 Στην αιτιολογική σκέψη 13 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή αποκρούει τους ισχυρισμούς με τους οποίους η προσφεύγουσα καταγγέλλει παράβαση του άρθρου 86 της Συνθήκης, δηλώνοντας:

« 13. Ισχυρίζεστε επίσης ότι η συμπεριφορά της Microsoft ενδέχεται να συνιστά παράβαση του άρθρου 86 της Συνθήκης, καθ' όσον συνιστά κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως. Προσκομίσατε ισχνά στοιχεία προς στήριξη της θέσεώς σας ότι η Microsoft ενδέχεται να κατέχει δεσπόζουσα θέση στις οικείες αγορές· περαιτέρω, δεν ορίζεται σαφώς ποια προϊόντα Microsoft αποτελούν αντικείμενο της καταγγελίας σας. Η από 23 Φεβρουαρίου 1998 επιστολή σας περιείχε αποσπάσματα του Τύπου που αναφέρονταν στην προέχουσα θέση της Microsoft στην αγορά λογισμικών, και ειδικότερα στο πολύ σημαντικό μερίδιό της στην αγορά συστημάτων εκμεταλλεύσεως για μικροϋπολογιστές. Τα στοιχεία αυτά, έστω και αν είναι λεπτομερέστερα απ' ό,τι στην αρχική σας καταγγελία, δεν αρκούν για να στοιχειοθετήσουν την ύπαρξη δεσπόζουσας θέσεως, κατά την έννοια του άρθρου 86 της Συνθήκης ΕΚ. Δεν αποκλείεται, αν διενεργηθεί έρευνα από τη ΓΔ IV, να μη καταστήσει δυνατή την απόδειξη ότι η Microsoft κατέχει δεσπόζουσα θέση σε μία ή περισσότερες αγορές λογισμικών. Το ερώτημα όμως αυτό δεν χρειάζεται να εύρει απάντηση στην παρούσα υπόθεση, δεδομένου ότι η συμπεριφορά την οποία καταγγέλλετε δεν φαίνεται καταχρηστική, ακόμη και αν αποδεικνυόταν η δεσπόζουσα θέση της Microsoft στην οικεία αγορά. Όπως προαναφέρθηκε, οι ενέργειες της Microsoft προς εμπόδιση της εισαγωγής αντιγράφων των λογισμικών της για τα οποία δεν έχει χορηγηθεί καμμία άδεια χρήσεως εντός της Κοινότητας και που τυγχάνουν, κατά συνέπεια, έννομης προστασίας εντός της Κοινότητας αποτελούν θεμιτή άσκηση των δικαιωμάτων της

του δημιουργού. Όπως επίσης προαναφέρθηκε, αυτό δεν συνιστά απόπειρα επηρεασμού των τιμών μεταπωλήσεως. Επί πλέον, από κανένα στοιχείο δεν φαίνεται ότι η Microsoft αρνήθηκε να σας προμηθεύει ή ότι σας πωλούσε τα προϊόντα της σε τιμές διαφορετικές από εκείνες τις οποίες πρότεινε σε ανάλογους πελάτες της εντός της Κοινότητας. Για να ήταν η Microsoft υπαίτια επιβολής τιμών μεταπωλήσεως, θα έπρεπε να αποδειχθεί ότι επιδίωκε να επηρεάσει τις τιμές στις οποίες μεταπωλούσαν οι διανομείς της. Για να ήταν η Microsoft υπαίτια παράνομης διατηρήσεως των τιμών σε υψηλότερο επίπεδο στην αγορά του ΕΟΧ απ' ό,τι στην καναδική αγορά, θα έπρεπε να αποδειχθεί ότι η Microsoft, επί ισοδυνάμων παροχών, εφάρμοζε χαμηλότερες τιμές στην καναδική αγορά απ' ό,τι στην ευρωπαϊκή και ότι οι ευρωπαϊκές τιμές ήταν υπέρογκες. Επειδή δεν υπάρχει καμμία ένδειξη για την ύπαρξη τέτοιων πρακτικών ή ενδεχομένων άλλων καταχρήσεων, δεν παρίσταται αναγκαίο να εξετασθεί περαιτέρω αυτή η πτυχή της καταγγελίας σας.»

- 51 Όπως προκύπτει, επομένως, από την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή έκρινε αφενός μεν ότι η επιβληθείσα από τον όμιλο Microsoft απαγόρευση εισαγωγής στην ευρωπαϊκή αγορά αντιγράφων λογισμικών στη γαλλική γλώσσα, που κυκλοφορούσαν στον Καναδά, ενέπιπτε στη θεμιτή άσκηση των δικαιωμάτων της του δημιουργού, δυνάμει του άρθρου 4, στοιχείο γ', της οδηγίας 91/250, αφετέρου δε ότι τα στοιχεία τα οποία της γνωστοποίησε η προσφεύγουσα δεν περιείχαν καμμία ένδειξη περί καταχρηστικής άσκησης των δικαιωμάτων της. Η Επιτροπή διευκρίνισε μάλιστα ότι τέτοια καταχρηστική άσκηση θα μπορούσε να υπάρξει αν η Microsoft εφάρμοζε, επί ισοδυνάμων παροχών, χαμηλότερες τιμές στην καναδική αγορά απ' ό,τι στην ευρωπαϊκή και εφόσον περαιτέρω οι ευρωπαϊκές τιμές ήταν υπέρογκες.
- 52 Επ' ακροατηρίου, η Επιτροπή επιβεβαίωσε το βάσιμο της συλλογιστικής την οποία είχε αναπτύξει με την προσβαλλόμενη απόφαση. Απαντώντας σε ερώτηση του Πρωτοδικείου, οι εκπρόσωποι της Επιτροπής διευκρίνισαν περαιτέρω ότι, ελλείψει ενδείξεων που να προδίδουν ενδεχόμενη καταχρηστική πρακτική, καμμία ειδική εξέταση δεν διενεργήθηκε για να προσδιορισθεί αν υπήρχε πραγματική διαφορά μεταξύ των τιμών που εφάρμοζε η Microsoft στην καναδική αγορά και εκείνων τις οποίες εφάρμοζε στην κοινοτική αγορά και για να αναλύσει τα αίτια αυτής.
- 53 Επιβάλλεται όμως η διαπίστωση ότι, επ' αυτού του τελευταίου ζητήματος, η προσβαλλόμενη απόφαση ενέχει πρόδηλη πλέον εκτιμήσεως.

- 54 Συγκεκριμένα, ναι μεν είναι ασφαλώς ακριβές ότι, δυνάμει του άρθρου 4, στοιχείο γ', της οδηγίας 91/250, η εκ μέρους της ΜC εμπορία αντιγράφων λογισμικών στον Καναδά δεν εξαντλεί, αφ' εαυτής, τα δικαιώματά της του δημιουργού επ' αυτών των προϊόντων εντός της Κοινότητας (βλ. σκέψη 34 ανωτέρω), τα πραγματικά όμως στοιχεία τα οποία προέβαλε η προσφεύγουσα συνιστούν, αν μη τι άλλο, ένδειξη του ότι, επί ισοδυνάμων παροχών, η Microsoft εφάρμοξε χαμηλότερες τιμές στην καναδική αγορά απ' ό,τι στην κοινοτική και ότι οι κοινοτικές τιμές ήσαν υπέρογκες.
- 55 Το παρατιθέμενο στην παραπάνω σκέψη 2 απόσπασμα του ενημερωτικού δελτίου της MF της 27ης Σεπτεμβρίου 1995 αναφέρει, πράγματι, ότι τα εισαγόμενα από τον Καναδά προϊόντα ανταγωνίζονταν ευθέως τα κυκλοφορούντα στη Γαλλία προϊόντα και ότι οι τιμές μεταπωλήσεώς τους στη Γαλλία, παρά τα έξοδα που συνεπαγόταν η εισαγωγή τους από τρίτη χώρα στην Κοινότητα, παρέμεναν αισθητά υψηλότερα. Οι περιεχόμενες στο ενημερωτικό αυτό δελτίο πληροφορίες δεν μπορούν να θεωρηθούν ως στερούμενες οποιασδήποτε αξίας, εφόσον προέρχονται από μια επιχείρηση, την MF, που ανήκει στον όμιλο που κατέχει τα δικαιώματα του δημιουργού επί των οικείων προϊόντων. Η Επιτροπή διέθετε άλλωστε τις πληροφορίες αυτές αφότου κατατέθηκε η από 24 Σεπτεμβρίου 1996 αρχική καταγγελία, εφόσον το ενημερωτικό δελτίο της MF της 27ης Σεπτεμβρίου 1995 υπήρχε στο παράρτημα 3 αυτής. Η προσφεύγουσα ρητώς και επανειλημμένως μνημόνευσε το οικείο χωρίο του ενημερωτικού αυτού δελτίου, τόσο στην από 24 Σεπτεμβρίου 1996 αρχική της καταγγελία, όσο και στην από 20 Φεβρουαρίου 1997 προσθήκη της. Η Επιτροπή άλλωστε το γνώριζε κάλλιστα, εφόσον, στην αιτιολογική σκέψη 6 της προσβαλλομένης αποφάσεως, που είναι αφιερωμένο στην έκθεση των πραγματικών περιστατικών, επισημαίνει ότι, στα ενημερωτικά δελτία της MF, «η Microsoft αναφέρει ότι τα εισαγόμενα παρανόμως λογισμικά της πωλούνται με χαμηλότερο κόστος και ότι, αν οι Γάλλοι διανομείς επρόκειτο να πωλούν σε παρόμοιες τιμές, θα το έπρατταν εις βάρος του κέρδους τους».
- 56 Κατά πάγια, όμως, νομολογία, ναι μεν, κατ' αρχήν, η εκ μέρους του δικαιούχου άσκηση του δικαιώματος του δημιουργού, όπως η απαγόρευση εισαγωγής ορισμένων προϊόντων από μη κοινοτικό έδαφος προς κράτος μέλος της Κοινότητας, δεν συνιστά, αυτή καθαυτή, παράβαση του άρθρου 86 της Συνθήκης, η άσκηση όμως αυτή μπορεί, υπό εξαιρετικές περιστάσεις, να συνεπάγεται καταχρηστική συμπεριφορά (απόφαση της 6ης Απριλίου 1995, C-241/91 P και C-242/91 P, RTE και ΓΠ κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. I-743, σκέψεις 49 και 50).

- 57 Στη προκειμένη περίπτωση, επομένως, η Επιτροπή δεν μπορούσε να υποστηρίξει ότι τα στοιχεία που είχε στην κατοχή της κατά τον χρόνο κατά τον οποίο εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση δεν συνιστούσαν ένδειξη περί υπάρξεως καταχρηστικής συμπεριφοράς της Microsoft, χωρίς να προβεί σε πιο ενδελεχή εξέταση της καταγγελίας. Εν όψει των υποχρεώσεων που υπέχει οσάκις χειρίζεται αίτηση κατά το άρθρο 3, παράγραφος 2, του κανονισμού 17 (βλ. σκέψη 27 ανωτέρω), υποχρεούνταν, τουλάχιστον, να ερευνήσει αν τα στοιχεία τα οποία επικαλέστηκε η προσφεύγουσα βάσει εγγράφων που δεν στερούνταν αποδεικτικής ισχύος, ήσαν ή όχι αποδεδειγμένα, σε καταφατική δε περίπτωση, να ερευνήσει μήπως οι συγκεκριμένες περιστάσεις της υποθέσεως στοιχειοθετούσαν παράβαση του άρθρου 86 της Συνθήκης.
- 58 Έτσι, η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.
- 59 Απο τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να γίνει δεκτός, ότι η προσφυγή πρέπει να κριθεί βάσιμη και ότι η απορρίψασα την καταγγελία προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 60 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα. Επειδή η Επιτροπή ηττήθηκε, πρέπει, εν όψει των αιτημάτων της προσφεύγουσας, να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τρίτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής της 15ης Οκτωβρίου 1998 (υπόθεση IV/36.219 — Micro Leader κατά Microsoft), με την οποία απορρίφθηκε η καταγγελία της προσφεύγουσας, η οποία κατέκρινε ως αντίθετες προς τα άρθρα 85 και 86 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρα 81 ΕΚ και 82 ΕΚ) τις ενέργειες των εταιριών Microsoft France και Microsoft προς εμπόδιση της εισαγωγής στη Γαλλία λογισμικών σήματος Microsoft στη γαλλική γλώσσα, που κυκλοφορούν στον Καναδά.
- 2) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Jaeger

Lenaerts

Azizi

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 16 Δεκεμβρίου 1999.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

K. Lenaerts